

[Korsgaard.]

Baggrund man kan antage, at Marts Maaned, der i Fjor var paa 12 Mill. Kr., i Aar skal give 5 Mill. Kr. mindre i Indtægt. Det er efter min Mening et saa overmaade simpelt Spørgsmaal, at jeg skulde synes, der maa kunne gives en vis fornuftsmæssig Begrundelse herfor. Jeg har allerede antydnet, at af de 12 Mill. Kr., der var Tale om i Fjor, og som jeg tror vil holde, er jo en hel Del Indtægter paa Grundlag af Forbruget i Februar, altsaa et Forbrug, som sikkerlig i meget ringe Grad bliver paavirket af Lockouten. Jeg gentager, at jeg er fuldkommen overbevist om, at Forbrugsskatterne vil blive meget større i Marts end antaget i dette Forslag, og det ønsker jeg at fremdrage her som Baggrund for den Forhandling, man har om Nødvendigheden af Skatter til Gennemførelse af visse Forslag.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Fr. Andersen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til Finansudvalget.

Uden Forhandling eller Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om økonomisk Udligning m. v. mellem Københavns Kommune og Frederiksberg og Gentofte Kommuner.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3941; Fremsettelsen findes i Tidenden Sp. 2948).

Sagen sattes til Forhandling.

S. Munk: Det kan med Sandhed siges, at det Lovforslag, vi her skal behandle, interesserer mange Mennesker, hvilket for øvrigt heller ikke er mærkeligt, da det i sine Virkninger, hvis det vedtages, hvad jeg gaar ud fra det gør, direkte

eller indirekte vil berøre hele den stor-københavnske Millionbefolkning. Grundlaget for Lovforslaget er København—Frederiksberg-Kommissionens Betænkning, en Kommission, der efter flere frugtesløse Forhandlinger mellem København og Frederiksberg Kommuner i to Perioder, nemlig i 1926 og i 1929, paa Foranledning af Københavns Kommunalbestyrelse blev nedsat af Indenrigsministeren. Til Formand for denne Kommission udnævntes Landsoverskatteraadets ansete Næstformand, og til Medlemmer havde hver af de to Kommuner delegeret 4 af deres dygtigste og mest fremtrædende Embedsmænd. Der er i Sagen gjort en overordentlig stor og værdifuld Indsats, og man forbavses over, at Frederiksberg Kommunalbestyrelse har vist saa ringe Respekt for sine egne saglige Repræsentanter, som Tilfældet i Virkeligheden har været.

Kommissionens Opgave har været en dobbelt, dels at redegøre for de to Kommuners indbyrdes Forhold, dels at stille Forslag om et nærmere kommunalt Fællesskab mellem de to Kommuner. Betænkningen viser paa den ene Side, hvor nøje sammenknyttet de to Kommuner er, og paa den anden Side, hvor forskelligt de er stillet paa Grund af Befolkningens ulige sociale og økonomiske Sættelse. De to Kommuner er een fælles By og eet fælles Erhvervsamfund. Blot et Blik paa et Københavnskort gør dette klart for enhver. Frederiksberg er slet og ret et almindeligt Bykvarter i Storkøbenhavn.

Københavns fundamentale Betydning som Erhvervsbasis for Frederiksbergs Befolkning fremgaar bl. a. af, at de Erhvervsindtægter, som de frederiksbergske Skatteydere indtjener i København, er meget væsentlige. Der er saaledes for 1928 foretaget en Undersøgelse af disse Indtægtsforhold, som har givet til Resultat, at 51 pCt. af de frederiksbergske Skatteydere havde indtjent 49 pCt. af den Indkomst, som for samtlige Beboere var inddraget under Skatteligningen paa Frederiksberg, altsaa Halvdelen. Det samlede Indtægtsbeløb, som ad denne Vej er blevet overført fra København til Frederiksberg, andrager 114 Mill. Kr., medens der omvendt er tilgaaet Københavns Kommune fra Frederiksberg 38 Mill. Kr.